

РЕШЕНИЕ

№ 24860

гр. София, 21.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12766** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано по жалба от “ЦАПК Прогрес груп”АД чрез адв. Е. Д. от САК срещу Акт за прихващане или възстановяване № П-22221424138942-004-001/20.08.2024г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение №1450 от 05.11.2024г. на директора на дирекция ОДОП, С..

Жалбоподателят претендира незаконосъобразност и необоснованост на издаденото решение, като издадено при наличието на процесуални нарушения. В допълнителна молба посочва, че оспорването се отнася и до издаденият А.. Твърди, че издаденият А. е с нарушена процесуална форма- не става ясно кой е инициирал производството, кой е назначил проверката и с какъв акт, като в акта липсва отхвърлителен диспозитив, а мотивите са лаконични и крайно недостатъчни. Намира, че след като е налице влязло в сила съдебно решение относно дължимостта на публичните задължения, органът по приходите незаконосъобразно в производството по чл.129 ДОПК е постановил отказ за възстановяване на внесените суми.

В хода на делото по същество жалбоподателят не се представлява и не взема становище по правния спор, извън изложеното в жалбата.

Ответникът – директорът на дирекция ОДОП, С., чрез юрисконсулт В., оспорва жалбата и отправя искане за отхвърлянето ѝ. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 18 039лв.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административноправния спор:

На дружеството “ ЦАПК Прогрес груп”АД е проведена ревизия, приключила с РА № Р-29002920007799091-001/30.09.2021г. на органи по приходите при ТД, ГДО. С РА органите по

приходите са начислили задължения за данък върху доходите на чуждестранните ЮЛ в размер на 2 019 151.91 лева за 2014 г. ведно с лихви за забава в размер на 1 365 667.12 лева за периода от 01.02.2015г. до 30.09.2021г. С Решение № 9031/22.07.2024г. по адм. дело № 11285/23г. по описа на ВАС ревизионният акт е прогласен за нищожен. Преписката е върната на компетентния орган по приходите при ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители", на основание чл. 160, ал. 5 ДОПК.

Междувременно, жалбоподателят е внесъл по сметка на НАП задължения по горепосочения РА в общ размер на 265 884.67лв., което е извършено в периода от 29.10.2021г. до 13.02.2023г.

С резолюция за извършване на проверка №П-22221424138942-О.-001/05.08.2024г., издадена от Е. К. Л., на длъжност гл.инспектор по приходите при ТД на НАП С. и ръководител екип в И. Б., на В. Д. И.- гл. инспектор по приходите, е възложено извършването на проверка за задълженията на дружеството за данък върху доходите на чуждестранните юридически лица за периода 01.10.2014г.-31.12.2014г. Определено е проверката да бъде извършена до 20.08.2024 год.

С искане от 08.06.2024г. до директора на дирекция "Събиране" при ТД на НАП С. "ЦАПК Прогрес Груп"АД е поискало отмяна на наложените обезпечителни мерки по РА № Р-29002920007799091-001/30.09.2021г. като му бъдат възстановени ведно със законната лихва заплатените от него суми. Искането е препратено за приобщаване към проверката за прихващане или възстановяване с УИН №П-22221424138942-О.-001/05.08.2024г.

На 20.08.2024 год. е издаден Акт за прихващане или възстановяване № П-22221424138942-004-001/20.08.2024г от В. Д. И. – главен инспектор по приходите, връчен по електронен път на дружеството същия ден. С А. е признато правото на възстановяване на недължимо внесени от жалбоподателя суми за данък върху доходите на чуждестранните юридически лица в общ размер на 265 884.67лв. Начислена е лихва за забава в размер на 70 331.01 лв. за времето от внасяне на съответната част от сумата до издаване на А.. Установено е, че срещу дружеството е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2021г., по което задълженията са 5 603 291.35лв. С разпореждане за присъединяване изх.№С220029-105-0480415/16.12.2022 на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. в изпълнителното производство са присъединени вземанията по РА 29002921006915-091-001/08.11.2022г., издаден спрямо дружеството.

С оспорения А. е извършено прихващане на недължимо внесената сума по прогласения за нищожен РА и начислената законна лихва с дължими от дружеството публични задължения, съответно, данък върху доходите на чуждестранните юридически лица за 2015г. (за периода от 01.10-31.12.2015г. в размер на 323 079.93лв) и данък върху доходите на чуждестранните юридически лица за 2016г. (за периода 01.01.2016г.-31.03.2016г. в размер на 1756801.41лв. като прихваната сума е 13 135.75лв.)

Срещу акта за прихващане или възстановяване е подадена жалба вх.№70-00-1624/04.09.2024г. По повод на жалбата е постановено и Решение №1450 от 05.11.2024 год. на директора на Д"ОДОП" [населено място] при ЦУ на НАП, с което акта за прихващане или възстановяване е потвърден. Решението е връчено по електронен път на 06.11.2024г.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваването на оспорения Акт за прихващане или възстановяване на основание чл.160, ал.2 от ДОПК и чл.168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК, намира за установено следното:

Оспорването е направено в законово установения срок по чл.156, ал.1 от ДОПК, от легитимирано лице с правен интерес и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, поради което е процесуално допустимо.

Оспореният А. е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 129, ал. 5 ДОПК, след извършване на проверка съгласно чл. 129, ал. 2, т. 2 ДОПК. Проверката е възложена с резолюция също на компетентен орган, като видно от Заповед № РД-01-1105/30.11.2023г. на директора на ТД на НАП С. , Е. К. Л. е главен инспектор по приходите, ръководител на екип в И. Б..

Актът е издаден в предписаната от закона форма, като са изложени фактите и обстоятелствата, установени в хода на извършената проверка. Сумата в размер на 265 884.67лв., която е била внесена за погасяване на задължения по прогласения за нищожен РАН№ Р-29002920007799091-001/30.09.2021г. е призната за недължимо внесена и подлежаща на възстановяване. Върху недължимо внесена сума е начислена лихва на основание чл.129, ал.6 от ДОПК в общ размер на 70 331.01лв. Не е бил дължим изричен диспозитив за отказ от възстановяване, тъй като правото на възстановяване на недължимо платени суми е било признато.

В А. е посочено, че срещу дружеството е налице образувано изпълнително дело №210951062/21г. като размерът на задълженията, които подлежат на разпределение от публичния изпълнител, е 5 506 354.35 лв. Горното се установява и от приложената справка за задълженията по изпълнителното дело с актуалност към 20.08.2024г., съобразно която задълженията са 3 245 670.51 лв. главница и 2 357 683.8лв. лихви. Посочено е, че прихващането е извършено с част от посочената главница по изпълнителното производство, а именно по РА 29002921006915-091-001/08.11.2022г., съответно, данък върху доходите на чуждестранните юридически лица за периода 01.10.2015г.-31.12.2015г. в размер на 323079.93лв. и данък върху доходите на чуждестранните юридически лица за периода 01.01.2016г.-31.03.2016г. в размер на 1756801.41лв. (прихваната сума в размер на 13 135.75лв.). Така посочените прихванати задължения фигурират като изискуеми вземания в справката за общите задължения по изпълнително дело №210951062/21г. и подлежащи на разпределение от публичния изпълнител към дата 20.08.2024г. Задълженията по РА 29002921006915-091-001/08.11.2022г. са присъединени по изпълнителното дело с Разпореждане за присъединяване изх.№ С220029-105-0480415/16.12.2022г.

С оглед горното, съдът счита издаденият акт за прихващане или възстановяване за мотивиран, но противоречащ на материалноправните изисквания за прихващане на изискуеми вземания.

Данъчните задължения и задълженията за осигурителни вноски възникват по силата на закона. Те са определени по вид, субект и размер, падеж, условия при които се дължат, в съответните материалноправни данъчни и осигурителни норми, последните, съставляващи тяхно правно основание, т.е. те са дължими по силата на закона. Поради това с ревизионен акт по чл. 118 ДОПК или с акт за установяване на задължение по чл. 106 - 107 ДОПК, или с подаването на декларация, в случаите, когато лицето само изчислява данъчната основа и дължимия данък /чл. 105 ДОПК/, само се констатира /установява/ вече възникналото по силата на закона данъчно или осигурително задължение и се създава изпълнително основание за неговото събиране по принудителен ред /чл. 209, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 ДОПК/.

Прихващането като способ за погасяване на такива задължения, регламентиран в чл. 168, т.2 ДОПК, според чл. 128, ал. 2 ДОПК се извършва с недължимо платени или събрани суми за данъци, ЗОВ, глоби и санкции, наложени от органите по приходите или подлежащи на възстановяване съгласно данъчното и осигурителното законодателство. Съгласно чл. 169, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват в следната последователност: главница, лихви, разноски. В ал.3, За, Зб, 4, 5 и 6 са предвидени различни възможности за поредност на погасяването при съобразяване на вид, период и воля на длъжника, но всички те са относими

за времето до заявяването им за принудително изпълнение. След образуване на изпълнителното дело, какъвто е настоящият случай, горепосочените разпоредби не се прилагат, като публичните вземания се погасяват в следната последователност: разноски, главница, лихви (чл.169, ал.8 ДОПК)

В случая е безспорно, че погасяването е извършено чрез прихващане с част от главницата по изпълнителното производство, но не е спазена разпоредбата на чл. 219 ДОПК. Според тази разпоредба, когато производството е за събиране на разнородни публични вземания и имуществото на длъжника не е достатъчно за тяхното погасяване независимо от прилаганите способности или от реда, по който се събират тези вземания, постъпленията до изчерпването им се разпределят по следния ред: 1. за данъчните и митническите задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски - съразмерно; 2. за други публични задължения, които постъпват направо в държавния и/или местния бюджет – съразмерно; 3. за други публични вземания - съразмерно. В случая прихванатото задължение- това за данък върху доходите на чуждестранните юридически лица, установено с РА 29002921006915-091-001/08.11.2022г. е от първата група на конкуриращите се разнородни публични вземания, посочени в чл.219 ДОПК, но наред с него са налице и други данъчни задължения и задължения за осигурителни вноски от същата група, които данъчният орган не е взел предвид (заб.: видно от справка за общите задължения по изпълнителното дело, са налице и множество задължения за ДДС, корпоративен данък и здравно осигуряване, изпълнителното основание по които са декларации по ЗДДС, декларации по ЗКПО и декларации обр.6 по ЗДДФЛ).

Спазена е последователността при погасяване по чл.169, ал.8 ДОПК (при липсващи данни за разноски), както и конкуренцията на групите по чл.219 ДОПК, но не и изискването за съразмерност при погасяването. Следвало е подлежащата на възстановяване сума да се разпреди пропорционално на размера на всяко задължение в рамките на групата по чл.219, ал.1, т.1 ДОПК. Изискването на закона за съразмерност е императивно и не е предоставена самостоятелност на административния орган за избор кое задължение от тази група да бъде прихванато. Очевидно подлежащата на възстановяване сума не е била достатъчна да покрие изцяло всички задължения на жалбоподателя, актуални по изпълнителното дело, в това число и не е била достатъчна да покрие задълженията от първи ред, поради което е следвало да се разпреди пропорционално на размера на всяко от задълженията в този първи ред. Като не е сторил това, органът по приходите е издал акт за прихващане или възстановяване, противоречащ на материалния закон и неговата цел. Като го е потвърдил, ответникът също е произнесъл едно незаконосъобразно решение. Затова решението на директора на дирекция ОДОП С. и потвърденият с него А. следва да се отменят, като преписката се изпрати по компетентност на съответният орган по приходите за предприемане на съответните действия съгласно дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед на така изложеното Административен съд София-град, 10 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от “ЦАПК Прогрес груп”АД Акт за прихващане или възстановяване № П-22221424138942-004-001/20.08.2024г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение №1450 от 05.11.2024г. на директора на дирекция ОДОП, С..

ВРЪЩА преписката на ТД на НАП С. за ново произнасяне съгласно указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 -дневен срок, от съобщаването на страните пред Върховен административен съд.